Week-end de Festival

(Grigore Constantinescu – 22 septembrie 2013)

În cele trei zile de final săptămânal, este o metaforă să vorbim despre „timp liber”, dacă ar fi să menționăm, fugitiv, o parte din momentele concertante captivante la care am fi putut participa. Cum ar fi **Hesperion XXI**, **La capella Reial de Catalunia**, cu Jordi Saval la Ateneu, prezentând muzical o tematică incitantă de film istoric – „La Dinastia Borgia”; sau „Concertele de la miezul nopții”, **Saint Martin in the Fields**, cu trei lucrări incluse de dirijorul nonagenar Sir Neville Marriner în „centenarul Elgar”; aceiași interpreți dedicau sâmbătă noaptea spațiul de concert creației lui Felix Mendelssohn (soliste Irina Iordăchescu, Mihaela Jinga, violonistul Boris Brovtsyn).

Au fost două concerte – sâmbătă seara, duminică dimineața, la Sala Mare a Palatului – cu extraordinara **Royal Concertgebow Orchestra Amsterdam** care au atras melomanii cu marele repertoriu clasic (Beethoven, **Concertul nr.3 pentru pian**, solist corect Emanuel Ax), romantic (Strauss, o strălucitoare tălmăcire a poemului **O viață de erou**, la vioară Liviu Prunariu, într-o superbă ipostază solo) şi modern (Prokofiev, Lisa Batiashshvili, **Concert nr.1 pentru vioară**, Stravinski, **Pasărea de foc**), reamintindu-ne şi **Rapsodia I** de Enescu, versiuni memorabile oferite sub bagheta maestrului Mariss Jansons.

Prezența în Festival a Formațiilor Muzicale Radio (Orchestra Națională, Corul Academic, Corul de copii) a lansat mesajul patetic al **Recviemului de război** de Benjamin Britten, gest de marcare și al centenarului nașterii marelui compozitor britanic. Probabil că soliștii invitați au evoluat într-un spațiu mai puțin familiar lor obținând, ca și dirijorul englez James Judd, condițiile unei versiuni insuficient convingătoare. Orchestra Națională Radio și ansamblurile corale (dirijori Dan Mihai Goia, Voicu Popescu) au repurtat succesul principal, ca purtătoare a dorinței tuturor de a salva omenirea din calamitatea conflagrației. Semnul păcii, depășirea tragicului, subiect al acestui **Recviem de război**, a impus o tematică de actulitate în epoca încă tulbure a începutului de secol XXI, atrăgând atenția asupra suferinței trăite în timpuri nu demult trecute. Cred că este în acest mesaj un rost la marelui Festival ce se desfășoară.